

FITXA PER RECOLLIR TEMES A TRACTAR EN LA TAULA CIUTADANA DE PATRIMONI

** Els camps obligatoris estan marcats amb un asterisc*

1. TÍTOL *

PLA ESPECIAL DE PATRIMONI DE L'EIXAMPLE

2. EMPLAÇAMENT

Esquerra de l'Eixample, Dreta de l'Eixample, Sagrada Família, Fort Pienc i Sant Antoni.

3. INFORMACIONS ADMINISTRATIVES

Qualificacions Urbanístiques del PGM: 5 Xarxa viària bàsica. 5b Vies Cíviques. 6a Parcs i jardins actuals de caràcter local. 6b i 6E Parcs i jardins de nova creació de caràcter local. 7a Equipaments actuals. 7b Equipaments de nova creació de caràcter local. 13E Subzona de la zona de densificació urbana Eixample. 15 Zona de conservació de l'estructura urbana edificatòria. 18 Zona subjecte a ordenació volumètrica específica.

PE de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de la Ciutat de Barcelona a l'àmbit del districte de l'Eixample (2000).

PEU de protecció de la qualitat urbana: Catàleg de Protecció Arquitectònic, Històric i Paisatgístic dels Establiments Emblemàtics de la Ciutat de Barcelona (2016) Modificació (2020)

Conjunt Especial de l'Eixample. Identificador 1486. Conjunt un Nivell de Protecció: Béns amb elements d'interès (C). Concepció general: Ildefons Cerdà i Suñer, enginyer de camins. A partir de 1860. A més a més de les determinacions que es concreten per a cada un dels edificis, elements i conjunt catalogats o protegits de manera individual (vegeu resta de fitxes d'aquest Pla Especial) en tot el seu àmbit, és d'aplicació l'Ordenança de Rehabilitació i Millora de l'Eixample (articles 20 i 21 de l'Ordenança sobre Protecció del Patrimoni Arquitectònic Historicoartístic de la ciutat de Barcelona) que no es modifica.

Sector de Conservació de l'Eixample Identificador 3211. Conjunt amb un Nivell de Protecció: Bé cultural d'interès local (BCIL). A més a més de les determinacions que es concreten per a cada un dels edificis, elements i conjunt catalogats o protegits de manera individual (veure resta de fitxes d'aquest Pla Especial) en tot el seu àmbit és d'aplicació l'Ordenança de Rehabilitació i Millora de l'Eixample (articles 20 i 21 de l'Ordenança sobre Protecció del Patrimoni Arquitectònic Histórico-Artístic de la ciutat de Barcelona) que no es modifica. Per tant, en l'interior de l'àmbit del conjunt es manté el SECTOR DE CONSERVACIÓ, sobre el que actua la **Comissió de Manteniment i Millora de l'Eixample**.

Modificació puntual de la MPGM per a la protecció del Patrimoni històric artístic (2016): Defineix la figura del Planejament derivat integral per resoldre la contradicció entre la edificabilitat del PGM i la Protecció del Patrimoni. A la pràctica possibilita la reclamació del lucre cessant de la edificabilitat si aquesta no és reconeguda.

4. FOTOS

Casa Maury-Parés

Casa Alesan

Escola Industrial

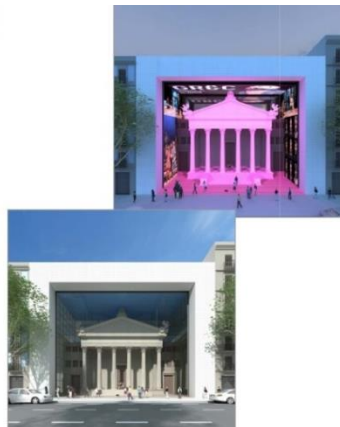

SALVEM EL PATRIMONI COOPERATIU
CONSTRUÏM L'ESPAI DEL I PEL BARRI

Unió Cooperativista

Taller Masriera

Pont de Marina

5. DESCRIPCIÓ DEL TEMA

El Pla Especial del Patrimoni de l'Eixample només valora determinades obres arquitectòniques d'autor i ignora un conjunt amb un valor tipològic. Sovint, anys rere any apareixen **Planejaments derivats** que tendeixen a l'extracció de plusvàlues generades pel conjunt del Patrimoni de l'Eixample amb el valor afegit d'un increment del sostre edificable que es tradueix en els famoses REMUNTES i el buidatge interior de les façanes, fins a esgotar el sostre edificable permès pel PGM, sense cap mena de valoració dels nivells de protecció o la població resident. Prevalen sempre els drets de vol i el sostre edificable del PGM.

La qualificació urbanística del PGM 13E atorga una edificabilitat sovint superior a la dels Béns catalogats (A i B) definits a la Llei de Patrimoni, permetent les REMUNTES i entrant en contradicció amb l'Article 21 de l'Ordenança de rehabilitació i millora de l'Eixample (ORME 2002). *"...l'alçada dels edificis de la zona que es trobin individualment catalogats, serà la real de l'edifici..."*.

Per resoldre la contradicció entre la Llei de Patrimoni i els drets generats pel PGM, el 2016 es va aprovar la **Modificació puntual de la MPGM** per a la protecció del Patrimoni històric artístic, que defineix la figura del Planejament derivat integral per resoldre la contradicció entre la edificabilitat del PGM i la Protecció del Patrimoni. A la pràctica aquest planejament és el que legalitza les remuntes i increments de sostre edificable o possibilita la reclamació del lucre cessant de la edificabilitat si aquesta no és reconeguda.

Existeix també una contradicció entre el Nivell de Protecció B del Sector de Conservació de l'Eixample i les Catalogacions individualitzades, sovint de Nivell inferior o inexistents o bé sense la fitxa del catàleg corresponent. Tanmateix existeixen Bens catalogats no inscrits a l'Inventari del Patrimoni arquitectònic de Catalunya, i a la inversa, Bens inventariats però no catalogats per l'Ajuntament de Barcelona (Casa Alesan).

6. PROPOSTA

Revisió del Pla Especial del Patrimoni amb la incorporació de més Bens Catalogats, especialment els Nivells B i C d'interès urbanístic que són conjunts tipològics que confereixen caràcter i paisatge a l'Eixample i justifiquen la Protecció del Sector de Conservació de l'Eixample i la Declaració de Conjunt Protegit. Ampliació a nous conceptes com els Espais Verds vinculats a Béns Catalogats (Escola Industrial), Art urbà o Infraestructures (Pont de Marina)

Redacció de les Fitxes del Catàleg corresponents als Nivell C i B inscrits en el sector de conservació (BCIL), perquè tinguin una protecció individualitzada.

Inscripció dels BCIL a l'Inventari del Patrimoni Cultural de Catalunya com diu la LPCC 1993.

Que s'ajustin els paràmetres tipològics zonals a l'edificació protegida existent, per la via que es consideri més idònia: Posant en primer ordre jurídic la Llei del Patrimoni Cultural, o Modificant el PGM, o bé cercant un altre destí a l'excés de sostre edificable per la figura d'un Pla Especial Urbanístic, tal i com es descriu a la MODIFICACIÓ PUNTUAL DE LA MPGM PER A LA PROTECCIÓ DEL PATRIMONI HISTÒRIC ARTÍSTIC (2016).

Revisió de les desgravacions i exempcions fiscals (IBI) que preveu la Llei del Patrimoni Cultural Català (LPCC 1993), quan les operacions immobiliàries generen especulació i plusvàlues superiors al benefici industrial.

Retrocés de la modificació de la Llei del Patrimoni Cultural Català LPCC 1993, patrocinada per la Llei Omnibus: Llei 5/2012, del 20 de març, per la qual es va permetre la venda a privats d'immobles Catalogats. (Conflicte de l'Escola Industrial i altres). Les privatitzacions projectades per aquesta via, sovint van dirigides a la demanda del sostre edificable qualificat de 7 o 13E.

Que la Conselleria de Cultura de la Generalitat, en compliment de la LPCC 1993, procedeixi a la incoació de l'expedient de delimitació d'Entorns Protegits dels Bens Culturals d'Interès Nacional (BCIN).

7. ENTITATS IMPLICADES

Associació de Veïns i Veïnes de la Dreta de l'Eixample
Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB)

8. CONTACTE *

Jaume Artigues i Vidal, jav@coac.net , 606459481